

Beszámoló - Tenerife

A tanuló neve: **Jaklin Virág**

A tanuló osztályának megnevezése: **11.G**

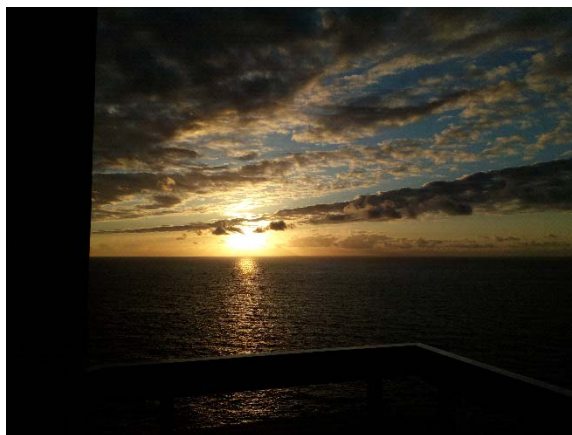
Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Spanyolország (Tenerife)**

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **Puerto de la Cruz**

Munkahely neve: **Maritim Hotel Tenerife**

Munkahely címe: **El Burgado 1, 38410 Puerto de la Cruz - Los Realejos, Santa Cruz de Tenerife, Spanyolország**

Munkahely telefonszáma: **+34 922 37 90 00**

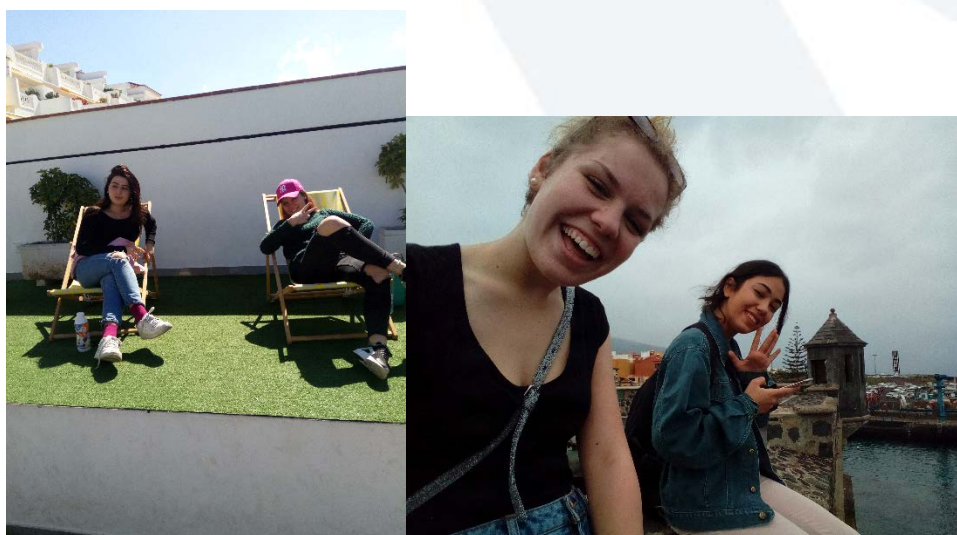
2018. február 18.-án elindultam egy olyan úticél felé, ami megváltozatta az életemet, de ezt akkor még nem sejtettem. 6 óra utazás után megérkeztem Tenerifére tudatlanul, rettegve, hogy most mi lesz velem. A Teide Mar nevezetű hotelban laktam 8 másik, számomra teljesen idegen gyerekkel. Voltak törökök, finnek és volt egy skót fiú is (mellesleg én voltam a legfiatalabb mindenki közül). Egy szobában laktam azzal a lánnyal, Virággal, akivel érkeztem. Az első négy hétben napi 6 óra spanyol nyelvi és kulturális oktatásban vettem részt. Ezalatt az idő alatt meglátogattam a tanáraimmal az iskola mellett elhelyezkedő botanikus kertet, ami gyönyörű volt.

Ez az első egy hónap csodálatos volt. Minden napot, minden percet élveztem, nagyon jó volt. De mint minden jónak, így ennek is vége lett, eljött a nap mikor mindannyiunknak mennie kellett, mert elkezdtek a program második felét, amikor is dolgozni kezdtünk. A Maritim Hotelban kaptam munkát, így itt is volt a szállásom, ami nagyon jó volt, hiszen egy 4 csillagos szállodában laktam és ez volt az a szálloda, ami annyi, de annyi dolgot tartogatott nekem, amiket akkor még nem tudtam. Március 17.-én érkeztem a szállodába és június 30.-án hagytam el, életem egyik legcsodálatosabb 3 és fél hónapja volt, amit itt eltöltöttem. Napi 8 órát dolgoztam heti öt napban, de volt, amikor összecúsztak a napok és így előfordult, hogy 7-8 napot dolgoztam egyhuzamban. Napi beosztásban reggel nyolctól délután négyig dolgoztam, de volt, hogy délutáni műszakban dolgoztam, ami viszont délután négytől éjfélig tartott. Ha délután dolgoztam, akkor délután négytől fél hétig semmi teendő nem volt, így nagyon nyugis volt minden. Nyitás után pedig italokat szolgáltam fel vagy rendeléseket vettem fel, majd nyolc óra körül elkezdtem megteríteni reggelihez, majd ha azzal kész voltam evőeszközöket takarítottam, illetve poharakat törölgettem (volt, hogy ezeket a teendőket kb. egyszerre kellett volna csinálnom). A reggeli műszakban nyolctól tíz óráig a reggeliben segédkeztem. Volt, hogy svédasztalt töltöttem, majd miután lement a reggeli, csészéket törölgettem, illetve a szennyest vittem le a mosodába, majd ebédeltem és utána a bárban segédkeztem. A bárban ételeket szolgáltam fel, kávéfőztem, esetleg italokat kellett készítenem. Munka vége előtt fél órával elkezdtem kávéfőzőt takarítani, összerendezni a bárpultot, feltölteni a kifogyott gyümölcsöket. Volt, amikor már fél egykor elengedtek, ilyenkor a bárban való munka elmaradt. Dolgoztam egy alkalommal egy családi rendezvényen is, amikor kaptam rendes egyenruhát. Ezen a rendezvényen több tányért kellett egyszerre helyes tányérfogással kivinnem, majd mikor lement az

ebéd, italokat kellett készítenem és felszolgálnom.

Reggelire a személyzeti reggelit ettem (ha volt kedvem felkelni érte reggel 7 kor). Ebédet is szintén ott ettem, ha dolgoztam, ha nem, és vacsorázni pedig a szálloda éttermében vacsoráztam. Nekem voltak egyéb problémáim az étkezéssel kapcsolatban, mert én nem tudok csak úgy bármit enni egészségügyi okokból, de ebben is nagyon segítőkészek voltak és meg tudtuk oldani, így ha olyan volt az étel, amit én nem ehettem, akkor kaptam külön ebédet vagy esetleg külön vacsorát. Nem mondanám, hogy mindenki kedvelt, de őszintén nem is vágytam rá, mert olyan embereket ismertem meg és olyan emberek szerettek, akik sokkal többet értek azoknál, akik nem kedveltek. Nem éreztem semmilyen megkülönböztetést, abból kifolyólag sem, hogy voltak esetek, amikor másmilyen ebédet kaptam. Szabadnapjaimat szinte mindig másképpen töltöttem. Volt, hogy egész nap lustálkodtam, de akadt olyan is, hogy elmentem várostnézni vagy elmentem a fővárosba vásárolgatni, vagy esetleg csak megfogtam a könyvemet és elmentem a strandra és ott töltöttem a napot. Alapvetően heti két szabadnapom volt egymás után, de volt olyan, hogy szétszedték a napokat és volt egy szabadnapom hétfőn és volt egy másik pénteken, de az is előfordult, hogy egyhuzamban volt 4 szabadnapom. Nagyon sok barátot szereztem, mind a munkahelyen, mind az első egy hónapban. Az első egy hónapban rendkívül szoros barátságot alakítottam ki két török és egy finn lánnyal, akikkel a mai napig tartom a kapcsolatot, sőt annyira jó a kapcsolatunk, hogy decemberben Törökországba utazom hozzájuk egyhétre.

Számomra iszonyatos nehézséget okozott a búcsúzkodás. Nagyon szerettem ott lenni, nagyon-nagyon és volt, aki miatt maradtam is volna. Az elején a nyelvi nehézségek is borzalmasak voltak, de azt sikerült leküzdeni. A munka lendületesen ment, azzal nem volt probléma. Tanácsot, ha adhatnék az utánam következőknek csak annyit mondanék nekik, hogy engem mindenki féltett a túlságos ragaszkodásom miatt, de ez nem baj, mert nem kell visszafogni magunkat, meg kell élni minden percet, mert ez egy csoda, ami csak egyszer történik meg, nincs több esély. Rengeteget fejlődött a szakmai tudásom, így még több tudással érkeztem haza, mint amivel elmentem. Nyelvi tudásom is nagyon sokat fejlődött főleg, amikor az első egy hónapban mindig az angolt használtam, majd a spanyol tudásomat is igencsak kellett gyakorolnom, de nagyon sok segítséget kaptam, így azért könnyebb volt.

Nagyon hálás vagyok, hogy átélhettem ezt a csodát.

KÖSZÖNÖM!